גליון 306
ויצא תשפ"ז

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

מעשיות

דעם רבונס

דַיִין הַצְלָחָה, מַיִין הַצְלָחָה!

אינעם צוויי־טן טאג פון די שבת בְּרָכוֹת, האבן זיי זיך געבענקט נאכ'ן צוויי־טן בעטלער - דעם טוּבְּן. און אט, איז ער אוֹיךְ אַנְגעקומען. ער האט זיי געענטפֿן אלס מַתָּנָה, אַ בְּרָכָה צו לעבן אַ גוט לעבן, פונקט ווי זיין איגענעם געשמאקן לעבן. ער האט זיי דערציילט אַז ער לעבט זיך זייער אַ גוט לעבן אָן קיין שום פַּראבְלעמען. נאָך מער, ער האט זיי עס אויפגעוויזן דורך זיין געשיכטע מיטן "לַאנְד פון עֲשִׂירוּת".

אַמאל האט אַ קענ־ג אַ רָשָׁע געשיקט מענטשן חרוב צו מאכן דאס גוטע לעבן וואס דאס לאנד פון עֲשִׂירוּת האט פארמאגט. זיי האבן קאליע געמאכט זייער חושׁ הַטַּעַם, ריח, און ראיה, און האבן פארטונקלט און פארענפלט זייערע אויגן ווי עס וואלט געווען פארוואלקנט. יעצט - האט ער געזאגט - אוב דו לעבסט זיך טאקע אַ גוט לעבן, לאמיר זען אוב דו קענסט זיי ראטעווען. אוב דו קענסט נישט, קענסטו אויך געשעדיגט ווערן.

שטעלט זיך די שְׁאֵלָה: פארוואס האט דער טויבער בעטלער געצאלט בְּרֶענְגן אַ באוייז דַווקא פון יענעם לאנד? האט ער דען נישט געהאט גענוג אַ גוט לעבן אפילו אָן דעם וואס ער האט דארט פארראכטן די שָׁאדן? פארוואס האט ער דַווקא זיי גענוצט אלס זיין באוייז?

דער תירוץ איז, אַז אַן אמת'ן גוטע און שלימות'דיגע לעבן עקזיסטירט נאר ווען מ'קען העלפן אַ צוויי־טן מיט זיין חסרון, און עס ווערט אויך פאר יענעם גוט. אַן אמת'ער צדיק פילט אַז זיין לעבן איז נאר גוט ווען עס איז אויך גוט פאר אנדערע. אבער אוב ער האט פון אלעם גוטן בשעת אנדערע האבן נארנישט, איז דאס זעלבסט זיין אייגענע פראבלעם, ווייל זיין גאנצע רצון איז אַז עס זאל זיין גוט פאר אלעמען.

בְּרוּךְ איז אַרייַנגעלאפן אין סאלאן מיט אַ גרויאלדיגע שִׂמְחָה. "מיר האבן געהאט אזא וואונדערבארע אוֹיסְפלוג היינט, אזאנס ווואס מיר האבן נאך קיינמאל נישט געהאט! איך האב אזוי הנאה געהאט אוך זיך אזוי גרעדייט, אַז איך געדענק נישט נאך אזא סְפֵּעציעלע נסיעה."

"ווא זענט איר געפארן? ווא זענט איר אלץ געווען?" האט אים זיין מאמע געפרעגט. "מיר זענען געפארן קיין מירוֹן, אוך פון דארט האבן מיר מַמְשִׁיךְ געווען צו די קברי צַדִּיקִים אין צפת. דער אוֹיטאבאס איז ווייטער געפארן ביז מיר האבן זיך אפגעשטעלט אין אַ ווסטן מִדְבָּר. אלע האבן געמוּמען אַ פלאש וואסער אוך אַ זעקל עסן אוך מיר האבן זיך ארוסגעלאזט אוֹיפ'ן ווועג. אַ גאנצע שָׁעָה האבן מיר שפאצירט צווישן ביימער אוך שטיינער. דערנאך זענען מיר אנגעקומען צום ציון פון רבי לקיש, ווא געפינט זיך טיף אין מִדְבָּר – מ'קען נישט אנקומען אהין מיט אַן אוֹטאבּאס, נאר מיט אַ דזשיפּ אדער אַ העליקאפּטער."

"אבער איך געדענק דאך אז דו ביסט שוין אסאך מאל געפארן צו אזעלכע פלעצער ווא מ'האט געהאט לאנגע שפאצירן?" האט די מאמע פרובירט צו פארשטיין. "ריכטיג. אבער דאס איז נאך נישט געווען מיין עיקר געשמאק. לאמיך דיר דערציילן ווא נאך עס איז געווען: איך האב אַ חבר ווא בְּרֶענְגט קיינמאל נישט מיט קיין גוטע זאכן ווען ס'איז דא אן אוֹיסְפלוג. נישט נאר דאס, נאר כּמעט קיינער ווייל נישט זיצן לעבן אים. דאס מאל, בין איך צוגעגאנגען צו אים מיט אַ פרַיילעכע שמייכל, איך האב אים געגעבן פון די גוטע זאכן ווא איך האב געהאט אין מיין זעקל, איך האב אים דערציילט מעשׂיות, מיר האבן געשמועסט, געלאכט, אוך זיך מְחַזֵּק געווען. פון דעם, האב איך הנאה געהאט מער ווי פון סיי ווועלכע אנדערע אוֹיסְפלוג ווא איך האב נאר געהאט אין מיין לעבן. מיין גרעסטע הנאה איז נאר ווען מיינע חברים האבן אוֹיך הנאה אוך עס פעלט זיי גארנישט, אוך נישט ווען נאר פאר מיר אליין איז גוט."

"זייער שיין, ברוך, מ'דארף זיך אפלערנען פון דיר!" "יא. איך האב זיך דאס אפגעלערנט פונעם טויבן בעטלער, ווא האט אוֹיפגעווויזן אז ער האט אַ גוט לעבן דורך דעם ווא ער האט צוריקגעשטעלט אלעם ווא דאס לאנד האט אמאל געהאט, אוך דאס איז געווען זיין גאנצע שִׂמְחָה. ווייל ווען מען טוט אַ חֶסֶד מיט אַ צוויי־טן איד – דאס הייסט בָּאֱמֶת אַ גוטע אוך שְׁלֵימוּת'דיגע לעבן."

סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְּׁנֵים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה י״ג - דִי זִיבֶּן בָּעטֶלְערס (5)

אִין דֶעם אַנדֶערִין טָאג פּוּן שִׁבְעַת יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה. הָאבִּין זִיךְ דִי חָתָן כַּלָּה וויִדֶער דֶערמַאנְט. אִין דֶעם אַנדֶערִין בָּעטֶלֶער. וָואס עֶר אִיז גִיוֶוען אַ טוֹיבֶּער וָואס עֶר הָאט זֵיי מְחַיֶּה גִיוֶוען.

אוּן הָאט זֵיי גִיגֶעבִּין בְּרוֹיט. אוּן זֵיי הָאבִּין גִיוֶויינְט אוּן גִיבֶּענְקְט. וִוי נָעמְט מֶען דָא אַהֶער דֶעם טוֹיבִּין בָּעטֶלֶער וָואס עֶר הָאט אוּנְז מְחַיֶּה גִיוֶוען.

דֶערוַוייל. וִוי זֵיי הָאבִּין אַזוֹי גִיבֶּענְקְט נָאךְ אִים. דֶערוַויל קוּמְט עֶר אַריִין. אוּן זָאגְט אִיךְ בִּין דָא. אוּן אִיז אוֹיךְ זֵיי אַרוּם גִיפַאלִין אוּן הָאט זֵיי גִיקוּשְׁט.

אוּן עֶר הָאט צוּ זֵיי גִיזָאגְט. הַיינְט שֶׁענְק אִיךְ אַייךְ בְּמַתָּנָה. אַז אִיר זָאלְט זַיין אַזוֹי וִוי אִיךְ אַז אִיר זָאלְט לֶעבִּין. אַזוֹי אַ חַיִים טוֹבִים (פְּלוֹמֶר אַ גוּט לֶעבִּין) אַזוֹי וִוי אִיךְ. וָואריִן פִּריר הָאבּ אִיךְ אַייךְ גִיבֶּענְטְשְׁט דֶערמִיט. הַיינְט שֶׁענְק אִיךְ אַייךְ מַיין חַיִים טוֹבִים בְּמַתָּנָה גְמוּרָה דְרָשָׁה גִישַׁאנְק:

אִיר מֵיינְט אַז אִיךְ בִּין טוֹיבּ. אִיךְ בִּין גָאר נִיט טוֹיבּ. נָאר דִי גַאנְצֶע וֶועלְט. טְרֶעפְּט בַּיי מִיר גָאר נִיט אָן אַז אִיךְ זָאל הֶערִין זַייעֶר חִסָּרוֹן. וָואריִן גָאר אַלֶע קוֹלוֹת פּוּן דֶער וֶועלְט. זֶענֶען אַלֶע נָאר פּוּן חִסָּרוֹנוֹת.

וָואריִן אִיטְלִיכֶער שְׂרַייט אוֹיךְ זַיין חִסָּרוֹן. דְהַיינוּ אוֹיךְ דֶעם וָואס סָע גֶייט אִים אָפּ. אוּן אַפִּילוּ אַלֶע שִׂמְחוֹת פּוּן דֶער וֶועלְט. זֶענֶען אַלֶע נָאר פּוּן חִסָּרוֹנוֹת. וָואס מֶע פְּרֶייט זִיךְ אוֹיךְ דֶעם וָואס סָע אִיז אִים אָפּ גִיגַאנְגֶען. אוּן הַיינְט הָאט עֶר דָאס וָואס סָע אִיז אִים אָפּגִיגַאנְגֶען.

אוּן בַּיי מִיר טְרֶעפְּט דִי גַאנְצֶע וֶועלְט גָאר נִיט אָן. אַז אִיךְ זָאל הֶערִין זַייעֶר חִסָּרוֹן. וָואריִן אִיךְ לֶעבּ אַזוֹי אַ חַיִים טוֹבִים וָואס סָע הָאט גָאר קֵיין שׁוּם חִסָּרוֹן נִיט.

אוּן אִיךְ הָאבּ אַ הַסְכָּמָה דְרוֹיךְ אַז אִיךְ לֶעבּ חַיִים טוֹבִים, פּוּן דֶער מְדִינָה פּוּן עַשִׂירוֹת. אוּן זַיין חַיִים טוֹבִים אִיז גִיוֶוען. עֶר הָאט גִיגֶעסִין בְּרוֹיט אוּן גִיטְרוּנְקֶען וַואסֶער. (הָאט עֶר זֵיי דֶערצֵיילְט).

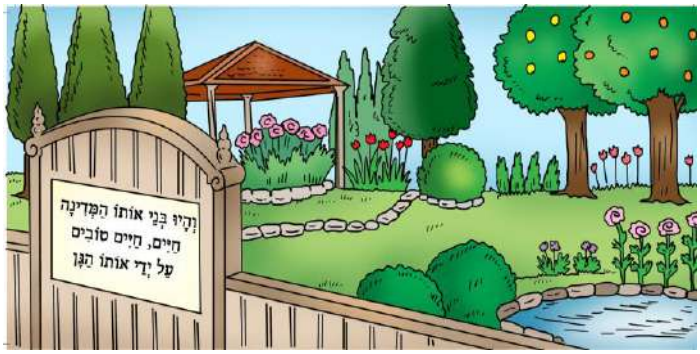
בַּאֲשֶׁר סָע פַּארהַאנְדִין אַ מְדִינָה וָואס אִין אִיר אִיז גְרוֹיס עַשִׂירוֹת. זֵיי הָאבִּין גְרוֹיסָע אוֹצְרוֹת. אַמָאל זֶענֶען זֵיי זִיךְ צוּם אוֹיךְ גִיקוּמֶען דִי עַשִׂירִים.

הָאט זִיךְ אִיטְלִיכֶער אָנְגִיהוֹיבִּין צוּ בַּארִימֶען מִיט זַיין חַיִים טוֹבִים. וִוי אַזוֹי עֶר לֶעבְּט חַיִים טוֹבִים. אוּן אִיטְלִיכֶער הָאט דֶערצֵיילְט. דֶער סֵדֶר פּוּן זַיין חַיִים טוֹבִים. הָאבּ אִיךְ מִיךְ אָנְגִירוּפְן אוּן הָאבּ גִיזָאגְט צוּ זֵיי (דְהַיינוּ דֶער טוֹיבֶּער בָּעטֶלֶער וָואס עֶר דֶערצֵיילְט דָאס אַלֶץ) אִיךְ לֶעבּ חַיִים טוֹבִים בָּעסֶערֶע פּוּן אַייךְ.

וְהָא רַאְיָה. וָואריִן אַז אִיר לֶעבְּט חַיִים טוֹבִים הֶעלְפְּט זֶע דֶער מְדִינָה וָואריִן סָע פַּארהַאנְדִין אַ מְדִינָה וָואס זֵיי הָאבִּין גִיהַאט אַ גָארְטִין אוּן אִין דֶעם גָארְטִין אִיז גִיוֶוען פֵּירוֹת וָואס זֵיי הָאבִּין גִיהַאט אַלִירְלֵיי טַעֲמִים וָואס אִין דֶער וֶועלְט.

אוּן זֵיי הָאבִּין גִיהַאט אַלִירְלֵיי רֵיחוֹת וָואס אִין דֶער וֶועלְט. אוּן סָע דָארְט גִיוֶוען אִין דֶעם גָארְטִין אַלִירְלֵיי מַרְאוֹת. וָואס פַּאר אַ פַּארְבּ אוּן אַלֶע קְוָויאטִין וָואס אִין דֶער וֶועלְט. אִיז אַלְץ גִיוֶוען דָארְט אִין דֶעם גָארְטִין.

אוּן סָע גִיוֶוען אִיבֶּער דֶעם גָארְטִין אֵיין אַ גְרָאדְנִיק (דְהַיינוּ דֶער וָואס עֶר זֶעהְט צוּ דֶעם גָארְטִין) פְלֶעגְט דִי מְדִינָה צוּ לֶעבִּין חַיִים טוֹבִים דָארְךְ דֶעם גָארְטִין.

אִיז דָאס דָער אַגְרָאדְנִיק פַֿאר־פַֿאלִין גִיוָוארִין. מײַלע וָואס סָע אִיז דָאס דָא אִין דָעם גָאנצִן. מוז בְּוַודַאי שׂוֹין גָאר צוּ נִישְׂט וָועלִן וָוארִין סָע אִיז זִיך שׂוֹין נִיט דָא דָער אַגְרָאדְנִיק. וָואס עָר זָאל דָעם גָאנצִן צוּ זָעהָן אוּן זָאל זִיך פָֿארִין אַרוּם אִים וָואס מָע בַּאדַארְף אַרוּם דָעם גָאנצִן צוּ טָאן.

לוּשְׁמִיר זַיי וָואלְטִין נָאךְ גִיקָאנְט לָעבִּן פוּן דִי סְפִּיחִים פוּן דָעם גָאנצִן (דְהַיינוּ פוּן דָער וִוידָער וָואקְסוּנְג. דְהַיינוּ דָאס וָואס סָע וָואקְסְט אִין אַ גָאנצִן אַלַיין פוּן דָעם וָואס סָע פַֿאלְט אַרָאפּ)

אִיז אָנְגִיקוּמָען אַ מָלֶךְ אַכְזָר (כְּלוֹמַר אַיין אוּם דָערבַּאריִמְקָער) אוֹיף דָער מְדִינָה אוּן דָער מֶלֶךְ הָאט זַיי גָאר נִיט גִיקֶענְט טָאן.

אִיז עָר גִיגַאנְגָען אוּן הָאט זַיי כַּלְיָא גִימַאכְט דִי חַיִּים טוֹבִים פוּן דָער מְדִינָה וָואס זַיי הָאבִּן פוּן דָעם גָאנצִן. אוּן נִיט עָר הָאט כַּלְיָא גִימַאכְט דָעם גָאנצִן. **נָאר עָר הָאט אִיבָּער גִילָאזְט אִין דָער מְדִינָה.** דְרַיי כּוֹתוֹת קְנָעכְט. אוּן עָר הָאט זַיי אָן גִיזָאגְט. אַז זַיי זָאלִין טָאן דָאס וָואס עָר הָאט זַיי גִיהַייסִין. אוּן דוֹרְךְ דָעם וָואס זַיי הָאבִּן דָאךְ גִיטָאן. דָאס וָואס דָער מֶלֶךְ הָאט זַיי גִיהַייסִין. דוֹרְךְ דָעם.

הָאבִּן זַיי כַּלְיָא גִימַאכְט דָעם טַעַם. וָוארִין דוֹרְךְ דָעם וָואס זַיי הָאבִּן דָאךְ גִיטָאן. דוֹרְךְ דָעם הָאבִּן זַיי גִימַאכְט. אַז וָוער סָע וָועט וָועלִין פִּילִין אַ טַעַם. זָאל דָאס הָאבִּן אַ טַעַם פוּן נְבִילָה.

אוּן אַזוֹי הָאבִּן זַיי כַּלְיָא גִימַאכְט דָעם רֵיחַ אַז אַלַע רֵיחוֹת זָאלִין הָאבִּן אַ רֵיחַ פוּן חֶלְבְּנָה. אוּן אַזוֹי הָאבִּן זַיי כַּלְיָא גִימַאכְט דִי מַרְאָה. וָוארִין זַיי הָאבִּן גִימַאכְט. אַז סָע זָאל זַיין טוּנְקִיל אִין דִי אוֹיגִין. אַזוֹי וִוי סָע אִיז אַז סָע וָואלְקִינְדִיק. (דָאס הָאבִּן דִי דְרַיי כּוֹתוֹת קְנָעכְט אַלְץ אָנְגִיאַרְבָּעט אִין דָער מְדִינָה דָאךְ דָעם וָואס זַיי הָאבִּן דָאךְ גִיטָאן וָואס דָער מֶלֶךְ הָאט זַיי גִיהַייסִין כַּנַ״ל).

הַיינְט אַז אִיר לָעבְּט חַיִּים טוֹבִים הָעלְפְּט זָע דָער מְדִינָה. (אַזוֹי זָאגְט אַלְץ דָער טוֹיבָּער בָּעטְלָער צוּ דָער מְדִינָה פוּן עַשִׂירוֹת וָואס זַיי הָאבִּן זִיך בַּארִימְט אַז זַיי לָעבִּן חַיִּים טוֹבִים כַּנַ״ל) אוּן אִיךְ זָאג אַייךְ אַז אִיר וָועט זַיי נִיט הָעלְפִּין. וָועט עָס אַייךְ אוֹיךְ שַׁאטִין. (דְהַיינוּ דָאס וָואס בַּיי דָער מְדִינָה אִיז כַּלְיָא גִיוָוארִין דִי מַרְאָה אוּן דָער טַעַם אוּן דָער רֵיחַ. דָאס וָועט אַייךְ אוֹיךְ דָער לַאנְגֶען).

הָאבִּן זִיךְ אוֹיךְ גִיהוֹיבִּן דִי עַשִׂירִים הַנַ״ל. אוּן זָענָען גִיגַאנְגָען צוּ דָער מְדִינָה אוּן אִיךְ בִּין אוֹיךְ מִיט זַיי גִיגַאנְגָען. אוּן אוֹיךְ דָעם וָועג הָאבִּן זַיי אוֹיךְ גִילֶעבְּט אִיטְלִיכֶער זַיין חַיִּים טוֹבִים וָוארִין זַיי הָאבִּן גִיהַאט אוֹצָרוֹת כַּנַ״ל.

וִוי זַיי זָענָען גִיקוּמָען נָאהנְט צוּ דָער מְדִינָה. הָאט אָנְגִיהוֹיבִּן בַּיי זַיי אוֹיךְ כַּלְיָא צוּ וָועלִין. דָער טַעַם אוּן דִי אִיבְּרִיקֶע זָאכִין הָאבִּן זַיי דָערְפִּילְט אַז סָע אִיז בַּיי זַיי כַּלְיָא גִיוָוארִן.

הָאב אִיךְ מִיךְ אָנְגִירוּפִּין צוּ זַיי. מַיידוּךְ הַיינְט אַז אִיר זָענְט נָאךְ נִיט אַרַיין גִיגַאנְגָען אִין דָער מְדִינָה. אִיז שׂוֹין בַּיי אַייךְ כַּלְיָא גִיוָוארִין דָער טַעַם אוּן דִי מַרְאָה אוּן דָער רֵיחַ. וִוי וָועט שׂוֹין זַיין. אַז אִיר וָועט אַהִין אַרַיין גֶיין. אוּן מִכָּל שֶׁכֵּן וִוי קָאנְט אִיר זַיי נָאךְ הֶעלְפִּין.

הָאב אִיךְ גִינוּמָען מַיין בְּרוֹיט אוּן מַיין וַואסָער. אוּן הָאב זַיי גִיגֶעבְּן. הָאבִּן זַיי גִיפִּילְט אִין מַיין בְּרוֹיט אוּן וַואסָער אַלָע טַעֲמִים (אוּן אַלָע רֵיחוֹת וְכוּ׳) אוּן סָע אִיז בַּיי זַיי פַֿארֶעכְט גִיוָוארִין וָואס סָע אִיז בַּיי זַיי כַּלְיָא גִיוָוארִין. (דְהַיינוּ דָער טַעַם אוּן דִי מַרְאָה אוּן דָער רֵיחַ).

כס"ד

נאמען: _____

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (5)

א. וואס איז געווען דער גוטער לעבן פון דעם טויבן בעטלער?
- ❑ ער איז אסאך ארום געפארן
- ❑ ער האט געגעסן ברויט און געטרינקען וואסער
- ❑ ער האט געגעסן אלע מיני מטעמים

ב. *בהמשך המעשה: וואס האט פאסירט צו די עשירים ווען זיי זענען פיי האבן געמוזט ברויט און וואסער פון דעם בעטלער?*
- ❑ *פיי האבן געפיעלט אין דעם אלע טאגן אלע ריחות*
- ❑ *עס האט בארוכטן פייער מראה טעם וריח*
- ❑ *בייגע תשובות זענען ריכטיג*

ג. מיט וואס האבן זיך בארימט די עשירים וואס דער טויבער בעטלער האט פון זיי א הסכמה?
- ❑ מיט זייער עשירות
- ❑ מיט זייער אריכות ימים
- ❑ מיט זייער חיים טובים

ד. וואס איז געווען אין דעם גארטן וואס דער בעטלער דערציילט זיי פון דעם?
- ❑ פירות וואס האבן אלע טעמים וואס ס'איז דא אין דער וועלט
- ❑ אלע מיני ריחות און אלע מיני מראות פון דער וועלט
- ❑ ביידע תשובות זענען ריכטיג

ה. וואס האט די מדינה געהאט דורך דעם גארטן?
- ❑ אריכות ימים
- ❑ חיים טובים
- ❑ ביידע תשובות זענען ריכטיג

ו. וואס האט דער מלך אכזר געטון?
- ❑ כליא געמאכט דעם גארטן
- ❑ כליא געמאכט זייער חיים טובים
- ❑ ביידע תשובות זענען ריכטיג

ז. וואס האט פאסירט צו די עשירים ווען זיי זענען געקומען נאנט צו די מדינה פון דעם גארטן?
- ❑ זיי האבן אוועק געווארפן זייער געלד
- ❑ ס'איז ביי זיי כליא געווארן די טעם
- ❑ זיי האבן אנגעהויבן צו שרייען

ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ❑ אייגמאל
- ❑ צווימאל
- ❑ איך האב געוואלט

טיפער געטראכט

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם טויבן בעטלער ?

אוואו נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א"גארטן" ?

אוואו נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות פון א רייבע מדינה ?

און מיט וועמען זענען געגאנגען די עשירים ביי די מעשה ? - און מיט וועמען זענען געגאנגען די עשירים ביי די אנדערע מעשיות ?

תשובות אויף די מעשה פון די זיבן בעטלערס (4)

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בלינדן בעטלער ? ליל שבת קודש כ"ה אדר תק"ע (ימי מוהרנ"ת אות מ"ב)

וויפל מאל ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות וועגן א "תינוק" ? (בלשה"ק) **3 מאל -** אין מעשה ג' דער חיגר: אַז עֶר הָאט בַּיי דֶעם אַ קִינְד מַזִיק גְיֶוֶען, אין מעשה י"ב בעל תפילה דער קינד, און דא אין די מעשה פון די זיבן בעטלערס